

gisten 9,262 Rd. 14 f. kan passere" forandres til: „Overskriftelsen 9,262 Rd. 14 f. billiges ikke.“

- 2) Krigsministeriet. Bet. Side 127—28, den sidste Indstilling under Krigsministeriets Ordene: „den brugte Fremgangsmaade faaer at passere" forandres til: „Ansvar forbeholdes med Hensyn til den af Finantsministeren brugte Fremgangsmaade.“

Ordføreren (Rehmann): Da det kun er Indledningen, der for Diebliffet foreligger til Forhandling, og Udvalget har meent, at det for Diebliffet ikke vilde være betimeligt at fortsætte den Discussion, der i sin Tid i saa høj Grad har taget Thingets Tid og Kræfter i Beslag angaaende den almindelige Stilling af dette hele Forhold til Finantsloven og til det hele Statsregnskabsvæsen, finder jeg mig ikke foranlediget til at gjøre nogen yderligere Bemærkning desangaaende, hvis der ikke fra noget af Thingets Medlemmer derill maatte blive givet Anledning. Jeg skal her kun, for at det ogsaa kan være nævnet her i Salen, gjøre opmærksom paa den Correspondance, der er ført mellem Udvalget og Indenrigsministeren paa Finantsministerens Vegne, og som omhandler et Spørgsmaal af en meget stor og alvorlig Interesse. Det har været antaget i den offentlige Discussion, at der, dengang da Bestemmelserne bleve tagne om Afløsning af Møllekvangen, først i Slesvig og senere i Holsteen, skulde være taget Bestemmelse om, at de betydelige Udgifter, som denne vilde medføre, skulde dækkes enten af Domaineindtægterne eller af Brænderiindtægterne. Det forekommer mig høvet over enhver Tvivl, at hvis dette skulde være Andet end et aldeles foreløbigt Arrangement, under Forbehold af nærmere Afregning, saasnart denne Sag var kommen i Orden, vilde det indeholde en grov Forurettelse af Kongeriget's finantsstille Interesser; thi det er aldeles indlysende, at det Spørgsmaal, om Beboerne i visse Egne i Slesvig og Holsteen skulde være tvungne til at lade deres Korn formale i visse Møller, og altsaa rimeligvis betale det dyrere end under en fri Concurrence, eller om de skulde løses fra et saadant

Baand, ikke har den allermindste Interesse som saadant for Statskassen, at det er en visnok aldeles hensigtsmæssig, og jeg tager ikke i Betænkning at tilføie, en aldeles nødvendig Foranstaltning, der er truffen, men at det er ligesaa klart, at de maae betale den, som høste Fordelen deraf. Hvis man altsaa har tænkt sig Andet ved foreløbigt at lade de Udgifter, som dog endnu ikke have fundet Sted i Holsteen, men som, for største Delen idetmindste, have fundet Sted i Slesvig, afholdes, være sig af Domaineindtægterne eller af Brænderiindtægterne, det vil altsaa stige af de den hele fælles Stat lovligt tilhørende Eiendomme: — saa er dette et stort Beviis paa den Ugeneerthed, hvormed den daværende Finantsminister, der ikke synes paa sine unge Studere at have kunnet bære al den Medgang, han havde, disponerede over disse. Spørgsmaalet kan forresten ikke gives nogen praktisk Virkning i nærværende Diebliff, da Indenrigsministerens Svar oplyser, at ingen af de omhandlede Udgifter er blevet afholdt i det Regnskabsaar, som nu foreligger, hvilket dog havde været muligt, da Lovens Sværfsættelse er indtraadt førend Regnskabsaarets Udlob. Der kan altsaa for Diebliffet ikke være Andet at gjøre end at henlede Opmærksomheden derpaa, og i enhver Henseende at referere vor lovlige Ret, hvilket jeg herved for mit Bedkommende vil have gjort.

Indenrigsministeren: I Genhold til hvad den ærede Taler nys bemærkede, skal jeg ikke fortiden gaae ind paa dette Spørgsmaal.

Bessely: Jeg skal blot tillade mig en almindelig Bemærkning i Anledning af Udvalgets Betænkning, nemlig, at denne med Hensyn til Terminologien vil komme noget i Strid med det, som er vedtaget i Betænkningen for forrige Aar. Jeg anseer imidlertid dette for en Redactionsag, og har derfor ikke i denne Henseende stillet noget Ændringsforslag; jeg skal heller ikke for Diebliffet gaae ind derpaa, men skal imellem 1ste og 2den Behandling conferere med Udvalget desangaaende.

Ordføreren: Ja, jeg skal ikke gjentage den Bemærkning, som forøvrigt er gjort i selve